

מתיקות ועריבות התורה

סיפורים משלים ואגדות לשולחן שבת

תזריע

לזרום עם כולם.

ואדרבה להחזירה אל המקורות! הרי זה ממש מעשיו של אהרון הכהן...

כאשר נתבונן יותר נראה שאנשים שהם סבלניים ואכפתיים כלפי הזולת, הם ימצאו את עצמם תמיד נמצאים בעמדות מפתח. ובאמת מי רוצה אדם שרב עם כולם שיהיה יושב על השיבר הראשי ומקבל החלטות הרות גורל, הרי בכך מביאים חורבן לעולם.

על האדם לזכור תמיד להיות נוח ונעים לבריות, חבל מאוד שישנם כאלה אשר ישנה עליהם סטיגמה של אנשים בעלי מריבות ותככים..

כאשר נתבונן בכך נראה שיש תמיד אנשים אשר מסתדרים עם כולם, יש להם תמיד אנרגיות חיוביות וכיף להיות בחברתם - רק רואים אותם מרחוק והחיוך נמתח על הפרצוף.

אך יש את האנשים שתמיד רבים עם כולם, תמיד נמצאים בכליהם כמה תביעות כנגד פלוני ואלמוני, הם מלאים טענות כרימון מדוע הוא פתח חלון מולי...? מדוע הוא מסתיר לי את השמש...? הוא ממש חוסם לי את האוויר...? וכן על זו הדרך.. עד כדי כך שכל החיות שלהם זה מתביעות בבתי משפט...

על האדם לעבוד על עצמו להיות תמיד זורם עם כולם, לא להקפיד תמיד על קוצו של יוד, לדעת שהעולם הזה הוא בסך הכל עולם המעבר ואין אדם כזה אשר נשאר חי לעולמי עד, ואין הוא לוקח עמו כלום לעולם האמת. על האדם לזכור להיות כמו אהרון הכהן "אוהב שלום ורודף שלום" זה מה שנשאר לאדם לאחר מותו, רק על ידי סבלנות ואורך רוח יכול האדם לעבור ולצאת מן העולם הזה בשלום..

"והובא אל אהרן הכהן או אל אחד מבניו הכהנים" [י"ג,ב]

התורה אומרת לנו כאשר הייתה מגיעה לאדם צרעת, הוא היה צריך לבוא אל אהרון הכהן. ומדוע הקב"ה בחר דווקא בו? הואיל והיה אוהב שלום ורודף שלום!

במילים אחרות הוא תמיד טוב עם כולם, דואג דאגה כנה ואמיתית בשלומו של כל אחד ואחד, וכיוון שכך היה תמיד מצליח להרבות שלום בעולם. אמר הקב"ה כיוון שכך, אתה גם תרבה שלום ביני לבין עם ישראל. לכן כאשר יש באדם נגע צרעת, "והובא אל הכהן".

באבות דר' נתן מסופר - שאנשים היו מפחדים לעבור עבירה שמא יצטרכו לבוא אל אהרון הכהן שהיה שואל תמיד בשלום כולם. כולם היו יודעים שלאהרון הכהן היה אכפת מהמצוות, והיחס הלא רגיל שלו היה מעורר אצל כל אחד מעם ישראל תשובה, עד כדי כך שלא היו רוצים לעבור עבירות.

עוד מסופר במסכת כלה על אהרון שהיו שמונים אלף בחורים מעם ישראל שנקראו אהרון, מפני שהגיעו לעולם הזה בזכות השלום שהיה עושה בין איש לאשתו.

מסופר - על בת סמינר שעשתה בעיות בסמינר ורצו לסלק אותה, אך לפני שעשו מעשה ניגשו אל הרב עובדיה יוסף זצ"ל שירה מה לעשות עימה.

אמר הרב למנהל הסמינר שיביא אותה אליו. והנה כאשר היא נכנסה אל הרב, מיד החל הרב בוכה במשך רבע שעה מבלי לומר מילה אחת. אותה בת סמינר לא רק שהשתנתה, אלא הקימה בית לתפארת ואף מחזקת בנות אחרות... זה נקרא לחוש ולהרגיש את הזולת, להיות איש שלום רודף שלום, והנה גם ללא דיבור וללא כל צורך בשכנוע, הצליח להיכנס אל ליבה ולמנוע ממנה דברים לא טובים

שבת שלום ומבורך!!!

על מה היה מוכן 'המגיד' לאבד את העולם הבא שלו?
המשכיר אמר "אתה מרוויח הרבה כסף ואני רוצה זאת לעצמי!"
הבעש"ט אמר "למרות שיש לך אישה רעה, אל תגרשנה!"

[פ' מקודי "מתנה על תנאי" שיעור מס' 209 - ב'קול הלשוני']

על כל זאת ועוד... ניתן להאזין בשיעורים של הרב גדעון ראובן ב"קול הלשוני" 03-6171111 [להקיש * ע"י זהו קולי]

"מתיקות ועריבות התורה" - גם מוסר והשקפה וגם דרך לחיים...

בס"ד בקרוב עומד לצאת לאור הספר "מתיקות ועריבות התורה" חלק שלישי - על חמישה חמשי תורה ומועדים, בתוספת פניני ה"אור החיים" הקדוש.

למזונינים לתרום להוצאת הספר ולהקדים לצילוי נשמת וכדו' יפנו לפ' 052-7151420

פניני "אור החיים" הקדוש

לרבינו הקדוש רבי חיים ב"ר משה בן עטר זיע"א

כבר לפני כן, ואין תקווה להפך את הנפש מאחר שכבר קיבלו אותה ע"י אותן מחשבות טובות או רעות חס ושלום. ונכתב בפסוק "אשה כי תזרע" לומר שהאישה צריכה לכוון לשם הבאת ילדים לעולם ולא בשביל תכלית אחרת.

הרי לנו עד כמה כוחה של המחשבה לפעול האדם הן לטוב או לרע, חס שלום. התורה מצפה מהאדם להיות שליט גם על מחשבותיו ולא רק על מעשיו, וכאשר יהיה שליט על מחשבותיו, הרי שיהיו לו בנים צדיקים יראים ושלמים לעבודתו יתברך. ובל נשכח שאותן מחשבות טובות גורמות לילדם שבאים מכוחן להיות שליטים על ייצרם ולכבוש אותו בנקל, דבר הנזקף לזכותם של ההורים...

"דבר אל בני ישראל אשה כי תזרע וילדה זכר" [י"ב, ב]

מסביר ה"אור החיים" הקדוש – בפסוק זה רמז מהו כוח המחשבה אשר פועל על הילדים שבאים מכוח ההורים, שכן כאשר חושבים מחשבות רעות זהומות חס ושלום יימשך אל הוולד נפש טמאה.

אך כאשר יחשבו בטהרה, יימשך אל הוולד נפש טהורה. וכמו שני ילדיו של המלך חזקיה שלמרות שנשא בתו של נביא ה', מאחר וחשבה על עבדי מרוחק בלאדן המשיכה נפש רעה על שני ילדיה..

זו הכוונה בפסוק "כי תזרע וילדה" שעיקר הלידה היא בשעת הזרעה, ובשעת הזרעה כבר ילדה את מה שהיה

פניני האלשיך הקדוש

מאת הרב אלחנן ראובן שליט"א

לרבינו הקדוש רבי משה ב"ר חיים אלשיך זיע"א

ופתוח כדי להתרפות ואדרבה הסגר יחמיר אותו ואין זה אלא על מעשיו הרעים ואמור יאמר "ותיסרני רעתי כי שמו אותי בבור למזכיר עוון תחת היותי משלח מדנים בין אחים בהתערב דעתי עם בני אדם בשוט לשון, החבא עתה למען תקן את אשר עוותה במקום שאין אנשים ותענק דום תחת היות מדברת גדולות" וכנהנה וכהנה וכשיבוא הכהן שנרפא הנגע ויטהרנו אך עם תשובתו השלימה או שלא עשה יראה הכן את הנגע שעמד בעיניו ושוב יסגירונו שנית עד אשר יעשה תשובה בינו לבין קונו ויתרפא על כך אומרת התורה " זאת תהיה תורת המצורע" כלומר הדרתך שאמרנו לעשות למצורע כך "ביום טהרתו" ולפי טהרתו של עצמו בלבד ורק אז " והובא אל הכהן" וגם אז אחרי כל הימים שעבר והתשובה שעשה אין העוון ממחר ללכת ממנו אלא נשאר בו במעט ולכך כתיב "נרפא הנגע הצרעת מן הצרוע" שגם אחרי שנרפא הוא עדיין צרוע עד אשר יביא את קורבנותיו כסדר האמור ויטהר לגמרי.

"זאת תהיה תורת המצורע ביום טהרתו והובא אל הכהן... והנה נרפא נגע הצרעת מן הצרוע, וציוה הכהן ולקח למיטהר שתי ציפורים חיות וכו'"

מסביר האלשיך הקדוש שהתורה כאן פרטה לנו את שני הדברים שיש במצורע והוא חולי הנפש כמו בחולי הגוף, בצד אחד דומה, ובצד שני שונה.

הדומה שבין חולי הצרעת ובין חולי הגוף באים בזמן קצר אך להוציאם לוקח זמן רב יותר השונה שחולה הגוף החולה אינו פועל בחוליו להוציא ממנו אלא הולך אל הרופא אשר לפי טיב מומחיותו ברצון הבורא יתברך מעלה ארוכה בסממנים לרפואתו ואילו המצורע אין לא רופא ולא כהן אשר ירפאוהו אלא הוא בעצמו צריך ליישב ולפשפש במעשיו ומיד כשישים אותו הכהן בהסגר ראשון ישים אלא ליבו שאינו חולי רגיל שהרי חולי זה שמגיע כעיפוש צריך להיות במקום מאוורר

לשאלות דחופות בהלכה ניתן לפנות לרב אלחנן ראובן שליט"א
054-8502267 שעות המענה: בימים א' - ה' מהשעה 18:45 ועד 19:45.

פנינים ממה"ס "זרע שמשון" ו"תולדות שמשון"

על - פרקי אבות

חלק ה'

לרבינו הקדוש ר' שמשון חיים ב"ר נחמן מיכאל נחמני זיע"א

לא טוב אלא זה לא טוב בכלל וצריך להתרחק מהם לגמרי. על כך אומר התנא שוודאי כדאי להתרחק מהם לגמרי. וגם אם מוכרח להשתמש בעבדים ושפחות ולאכול בשר, שיעשה זאת על הצד ההכרחי בלבד ולמעט בכך עד כמה שניתן. ואז "קנה שם טוב, קנה לעצמו" שבכך שהוא ממעט בהם הוא קונה לעצמו שם טוב ויאמרו עליו כמותו ירבו בישראל.

ולאחר שאדם מקיים את דברי המשנה הזו, ודאי שיקנה לעצמו דברי תורה הואיל ואין התורה מצויה במקום שיש תפנוקים ומעדנים. ולאחר שירבה לעצמו תורה, בכך הוא מרבה לעצמו חיי עולם הבא הואיל והמצוות גורמות לאדם שיהיה לו עולם הבא, אך חיי עולם הבא זוכים להם רק על ידי לימוד תורה, שתלמוד תורה כנגד כולם.

"הוא היה אומר, מרבה בשר, מרבה רימה. מרבה נכסים, מרבה דאגה. מרבה נשים, מרבה כשפים. מרבה שפחות, מרבה זמה. מרבה עבדים, מרבה גזל. מרבה תורה, מרבה חיים. מרבה ישיבה, מרבה חכמה. מרבה עצה, מרבה תבונה. מרבה צדקה, מרבה שלום. קנה שם טוב, קנה לעצמו. קנה לו דברי תורה, קנה לו חיי העולם הבא"
ממשיך הרב וכותב אך כאשר "עניים יהיו בני ביתך" שיביא עניים ישראלים לתוך ביתו, אז "מרבה צדקה מרבה שלום" שנאמר בישעיה [ל"ב, י"ז] "והיה מעשה הצדקה שלום".

וכיוון שמתחילת המשנה משמע שטוב רק לא להרבות בבשר, בנשים ועבדים, ומאידך כאשר מבינים את הטעם בבשר, נשים ועבדים, האדם מבין שלא רק שלא להרבות זה

יהי רצון שזכותו של בעל ה"זרע שמשון" ו"תולדות שמשון" תעמוד לחיים ברוך בן שרה פעשא לברכה והצלחה בכל העניינים.

שערי הלכה

מאת הרב ינון ראובן שליט"א

דיני ברכת האילנות

א. היוצא בימיו ניסן ורואה אילנות שמוציאים פרחים מברך "ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם שלא חיסר בעולמו כלום וברא בו בריות טובות ואילנות טובות להנות בהן בני אדם" (גמ' ברכות מג: שו"ע ס' רכז) ותקנו ברכה זו לפי שהוא דבר שבא מזמן לזמן באופן מחודש שאדם רואה עצים יבשים שהפריחם הקב"ה (רא"ה ברכות מג: ושטמ"ק שם ד"ה האי מאן) ואינו מברך אלא פעם אחת בשנה ולא יותר (שו"ע שם, ואפילו רואה אילנות אחרים שפורחים וכ"ש באותם אילנות משב"ב שם).

ברכה על אילנות סרק

ב. אין לברך ברכת האילנות רק על אילנות של מאכל שמזה הפרח עתיד לגדול פרי, אבל על אילנות סרק שלא מוציאים פירות (והוציאו פרחים) אין לברך (שו"ת הלכות קטנות (ח"ב ס' כח) והעתיקו דבריו הרבה אחרונים, משב"ב (שם סק' ב') בשם האחרונים). ואולם אם עבר וברך עליהם לא יחזור לברך שוב כשרואה פרחי אילנות מאכל (חזו"ע פסח עמי' יג'), דהמור וקציעה (ס' רכה) ס"ל שמברך גם על אילנות סרק אף שאינם ראויים לאכילה ולריח, כי הברכה היא על חידוש צמיחם ופריחם שנאים במראה ואפילו עשויים רק לנוי ויופי וכמו שמברך על אילנות מאכל אפילו שעדיין לא ראויים למאכל כרגע, דהברכה היא על המראה שרואה ע"כ. ואע"פ שהעיקר כדברי שאר האחרונים מ"מ ספק ברכות להקל).

מספר האילנות שצריך לראות כדי לברך

ג. ישנם אחרונים שהצריכו שיראה לפחות שני אילנות שמוציאים פרחים כדי לברך (שו"ת הלכות קטנות (ח"ב ס' כח), החיד"א (במורה באצבע ס' קצח) "המדקדקים מקפידים שיהיו שני אילנות", פתח הדביר (ס' רכז סק' א'), כה"ח (ס' רכז סק' ב'), ודקדוקו כן מלשון הש"ס "אילני דמלכלב" ומיעוט רבים שניים. וכ"כ בשו"ת ציץ אליעזר (ח' יב' סו"ס כ') ועוד). אולם הרבה פוסקים כתבו שאפשר לברך גם על אילן אחד, וע"כ לכתחילה יהדר אחר שני אילנות (שזו הידור לכתחילה וגם לכו"ע) אך אם אינו מוצא אלא אילן אחד שמוציא פרח מברך עליו בשם ומלכות. (דהברכה היא על כללות הבריאה, ולשון הש"ס "אילני" הוא לכו"ע, ודוגמתו לזה בשו"ע ס' רכז ס' ו' "הרואה חכמי ישראל אומר בא"י אמ"ה שחלק מחכמתו ליראיו, וכן בס' ח' "הרואה מלכתי ישראל מברך בא"י אמ"ה שחלק מכתבו ליראיו" ושם גם מלך אחד וחכם אחד מברך עליהם. וכן בשו"ע ס' רכז ס' א' על הזיקים מברך וכו' והוא כוכב היורה כחץ ונמשך אורו כשכט. וכן על הברקים ועל הרעמים מברך, והברכה

היא גם על רעם אחד וברק אחד. מוכח מכל אלו דלשון רבים שנא' הוא לאו דוקא, וכ"כ הגר"ח נאה (בבדי השולחן ח"ב דף צח' רע"ב) וכן שד"ח חיד"א הם רק לכתחילה, אך אם אין שם רק אילן אחד יכול לברך עליו, וכן בשו"ת בצל החכמה (ח"ו ס' לו) הביא ראבי"ה (בברכות ס' קכ') שכן "וחזה אילנא דקא מלכלב" וכ"כ בשו"ת מהרי"ל (ס' קמ"ג), וכן בחידושי הרא"ה (ברכות מג:). ומוכח שמעיקר הדין סגי באילן אחד. וכ"כ בתשובות והנהגות (ח"א ס' קצ"א), ובשו"ת רבנות אפרים (ח"ח ס' עז) העיד שראה להגר"מ פיינשטיין שברך ברכת האילנות על אילן אחד. ע"כ. וכן התפרסם בקובץ אחד שהגרש"ז אויערבאך ברך על אילן אחד, ואמר שד"ח חיד"א אינם אלא רק דקדוק בעלמא (ומ"מ ע' בשלמי מועד עמי' ש), שהגרש"ז הידר לברך ברכת האילנות בראיית ב' אילנות, עיי"ש, ומוכח כ"ז בחזו"ע (טו בשבט עמי' תנח) וכן פסק להלכה. [ואע"פ שבחזו"ע פסח (משנת תשס"ג, עמי' יג') פסק שצריך לראות שני אילנות מ"מ בחזו"ע טו בשבט (משנת תשס"ח) חזר בו ופסק לברך אפי' על אילן אחד].

דגם לאחרונים המצריכים שני אילנות, מ"מ די מצד הדין אפילו כששני האילנות הם ממוין אחד (פתח הדביר (שם) מדלא כתיב "ורואה שני מיני אילנות" מוכח שאפילו מין אחד סגי. חזו"ע (שם עמי' יג') והמברך על מיני אילנות הרבה הרי זה משובח. (עפ"י הלכות קטנות הג"ל חזו"ע שם).

הידורים בברכת האילנות

ד. טוב לברך ברכת האילנות על אילנות שמוחוץ לעיר (דמהר"ח פלאגי' (כשו"ת לב חיים ח"ב ס' נוה) כ' שמלשון רמב"ם והפוסקים שכתבו "היוצא" משער שצריך לצאת לשדות) ומ"מ אין זה לעיכובא ולכן אם טרוד לצאת מחוץ לעיר או חולשה, וכ"ש מפני ביטול תורה יברך בתוך העיר (דכל הפוסקים כתבו שלא דוקא "היוצא" אלא שדיבר בהווה. חזו"ע שם יב'). וטוב שיצטרפו עשרה אנשים לברך יחד ברכת האילנות ויאמרו מזמור "בשוב ה' שיבת ציון" ומזמור "הללויה הללו את ה' מן השמים", ואח"כ יאמרו קדיש יהא שלמא (מועד לכל חי ס' א' אות ו, וסיים שם שיש בזה עילוי גדול לנשמות שנתגלגלו בדומם וזומח עיי"ש, ומקור לזה בזוה"ק (ח"ג פרשת בלק דף קצ"ו עמי' ב') וכן כ' החיד"א (במורה באצבע אות קצ"ט) ושיבקי עליהם רחמים (חזו"ע שם).

נשים וקטנים בברכה

ה. גם נשים וקטנים יברכו ברכת האילנות בחדש ניסן (הגרצ"פ פראנק (שו"ת הר צבי) או"ח ס' רכז, הגר"ש אלישיב (אשרי האיש פסח עמי' שכה), חזו"ע (שם י') עפ"י הטורי אבן (מגילה כ:)) שכן דלא מקרי מצות עשה שהזמן גרמא רק בדבר שעצם המצוה נוהגת רק בזמן ההוא אבל דבר שאינו זמני רק מפני שאינו מצוי לא נחשב בכלל מ"ע שה"א. וניתן לברך ברכת האילנות גם בלילה לאור החשמל כשרואה האילנות מלכלבים (שו"ת ציץ אליעזר (חלק יב' ס' כ' אות ו), חזו"ע שם).

נקודת מבט...

גם לדעת איך לממש אותה ולהוציא אותה מן הכוח אל הפועל....

(מתוך הספר "בשבילי נברא העולם")

כתב הרב ר' ידעיה הפניני זצ"ל בשער החכמה – "אין דבר שמועיל לאדם כדעת מעלתו והשגת שכלו בחכמה".
כלומר: לא מספיק לאדם שידע את מעלתו הגדולה, אלא עליו

בדרשי הז"ל ותוק ההפסרה

לא היה מכיל את השומעים מרוב צפיפות. פרוץ בערוה שכן נאמר בנביא נאמר שהאישה השונמית אמרה על אלישע "איש קדוש עובר עלינו תמיד" הוא - אלישע קדוש ואין תלמידו גיחזי קדוש, שנאמר "ויגש גיחזי להודפה". ולא היה מודה בתחיית המתים - שכן כאשר שלח הנביא אלישע את גיחזי להחיות את בן השונמית אמר לו לא לדבר עם אף אחד, אך בדרך כאשר שאלו אותו לאן הוא הולך? השיב בליצנות שהוא הולך להחיות מתים. הלך לשם ולא פעל כלום. כאשר חזר גיחזי אל אלישע אמר לו הנביא: ידעתי שממך לא יצא כלום וגם אם היה ישן והיית צריך להעירו, לא היית מצליח להעיר אותו.

"וארבעה אנשים היו מצורעים פתח השער" [י', א']

ומי היו אותם אנשים? גיחזי ושלשת בניו.

הגמ' בירושלמי [סנהדרין י', ב'] אומרת שלמרות שגיחזי היה גיבור בתורה, הייתה בו עין צרה, פרוץ בערוה, ולא היה מודה בתחיית המתים.

עין צרה - רואים זאת מזה שהיה אלישע מוסר שיעור וגיחזי עומד בשער ולא נכנס, כאשר היו רואים התלמידים את גיחזי היו אומרים ושמם גם מלך אחד וחכם אחד מברך עליהם. ניכנס? כיוון שכך לא היו נהנים מתורתו של אלישע. לאחר שהתרחק מאלישע, המקום שבו היו שומעים אותו

מאת הרב מנשה מורנו שליט"א

הלכה למעשה...

ואם קרה פעם אחת שחיממו מאפים ישירות על הפלטה כגון ביו"ט שמותר לכו"ע) לבני ספרד אין הבדל, ולבני אשכנז צריך לכתחילה ליבון, וכיון שאי אפשר ללבן את הפלטה, יש לקנות חדשה לפסח. וכן הדין לבני ספרד אם מחממים מאפים על הפלטה בשבת (והמיקל יש לו על מי שיסמוך) שנמצא רוב הבליעות ביבש (שבחימום חלה אחת יש בליעה בכמות גליות של כמה חודשים) יקנו חדשה לפסח. ומי שלא הספיק לקנות לפני פסח פלטה. יכול בשעת הדחק לנקותה היטב, לחמם הפלטה ולערות עליה רותחים (שבאופן זה נחשב לאבן מלובן ע' תנא, ו' ובספר הליכות מועד עמי' סח') ולצפותה בניר כסף עבה. אבל ניר כסף דק לא מועיל, שמבדיקות רבות שערכנו הוא נמצא חדיר. ואין פתרון לכתחילה, שנחשב שימוש המותר בכלי האסור שצריך להמנע ממנו לכתחילה (תנא, א' ובמשנ"ב סקט"ז).

כיצד ניתן להכשיר פלטה של שבת לפסח?

בהכשר כלים ישנם שני כללי מפתח: א' כבולעו כך פולטו (תנא, ה') ב' כל כלי הולך אחר רוב שימוש. לדוגמא כף שבדרך כלל אוכלים איתה מהצלחת (כלי שני) ולפעמים בוחשים איתה בסיר, די לה בהכשר כלי שני, לשיטת השו"ע. הרמ"א מחמיר לכתחילה, להכשיר כמיעוט תשמישו (כ"ז בשו"ע ורמ"א תנא, ו'). מעתה פלטה של שבת כפי השימוש בה בכל בית כך הכשרה. שאם מקפידים בבית זה שלא לחמם מאפים ישירות על גבי הפלטה (כשיטות המחמירות בהלכות שבת לחמם רק ע"י איזה דבר המפסיק). נמצא בליעת הפלטה ע"י גלישה מהסירים. וכן גם תהיה ההכרה, שלאחר ניקיון הפלטה יערו עליה רותחים מקומקום חשמלי, והרי היא כשרה לפסח (חזו"ע פסח עמי' קלח' ע' היטב במה שמציין).

משכן הבית היהודי

חלק ב'

בלשחה כחיי פנישואים

מאת הרב אברהם שהרבני שליט"א

נביט אל בן הזוג ונראה אותו במלוא הדרו, עם כל הטוב שבו חנן אותו הקב"ה. כשמביטים בטוב, מדברים טוב, חושבים טוב – הוא הולך וגדל והשמחה עולה וגואה. כבר נתברכנו בברכת השמחה. היכולת לחוש אותה בזוגיות שלנו תלויה רק בעין טובה על עצמנו. כשאנו אוהבים, נאמנים, שמחים במי שאנחנו ובחלקנו ומודים לקב"ה על כל שפע הברכה שהעניק לנו ברוב חסדיו, גם הוא יתברך ממשיך וממלא את גן העדן שלנו מנה אחת אפיים.

בעלון הקודם למדנו שבני הזוג צריכים לשמח תמיד אחד את השני.

בהתנהלות כזו של החיים בבית לא רק בונים זוגיות טובה, אלא גם מייצבים ומחסנים את מערכת הבריאות של כל אחד מבני הזוג. לדוגמה, כאשר בני זוג גורמים זה לזה לחייך, או מצחיקים זה את זה, תחושת האושר שלהם מהקשר הזוגי יכולה להיות גדולה יותר, דבר המשפיע על האושר בחיים באופן כללי.

היתרון והרווח הגדול משמירה על מצב זה הוא זוגיות איכותית, מהנה ומאושרת יותר.

הזיכרונות הטובים ביותר בזוגיות הם לרוב ממצבים של חוויות טובות ומשותפות, או ממצבים משותפים של שמחה והנאה

הרב אברהם שהרבני שליט"א יו"ר מרכז "בית"ה - ליוצרי ותוצרות 058-7211235

מאת הרב אבישי ח. שליט"א

הורים שואלים...

איך עושים זאת?
(א) **מיקוד מטרה** - קודם כל נסו לראות מה התחום שהכי מעניין אותך, נכון הוא אוהב לנגן, אבל בזמנו הפנוי הוא יושב על הגיטרה ומנגן לעצמו שירים? אם כן, מעולה. ואם לא, נסו לראות מה התחום שאליו הוא הכי נמשך בשעות הפנאי שלו.
(ב) **אתגר** - ילדים כאלו זקוקים לראות אדם שהגיע לפסגה, לדוגמה, אדם יליד שמוכשר במחיקה, קחו אותו לאדם מקצועי שמנגן ברמה גבוהה ואמרו לו: כדי להגיע לרמה כזאת הוא השקיע שנים רבות, עשרה שיעורים זה לא מספיק, וכן על זה הדרך. אותו הדבר גם בלימוד תורה, קחו אותו לרב גדול ואמרו לו "אתה רואה את הרב הזה, הוא יודע מה שהוא מתוך שנים רבות של השקעה". ילדים אלו זקוקים לאתגר, וככה הם יוכלו להתקדם ולהצליח בס"ד.

רפאל ב. מרמות ג' שואל: יש לי ילד בגיל 12.5, הוא מוכשר מאוד הוא מנגן, מצייר, מבשל ועוד, איך ניתן לעזור לו להתמקד בתכונות שלו?

תשובה: קודם כל ב"ה שזאת 'הבעיה' שלו... ולעניינינו ילד שניחן בכישורים רבים, קשה להם לעשות דברים בצורה יסודית. הוא יכול להתחיל ללמוד גיטרה, ולאחר כעשר שיעורים הוא כבר ידע לנגן! הוא ממשיך הלאה לחוג ציור, וכן הלאה. עד שבסוף נכון הוא טעם מכל דבר קצת, אבל זה כמו להגיע לחתונה ולטעום מהבר קצת מכל דבר, נכון הוא טעם מהכל, אבל הוא לא באמת טעם, אדם שישב ויאכל מנה עיקרית הוא יהיה שבע גם עם מנה אחת, ולכן אנחנו צריכים לעזור לו להתמקד על בחירת דבר אחד ועשייה יסודית.

הרב אבישי ח. יו"ר מרכז צמיחה לשאלות | הערות - משרד 90-70-30-02 | mta665417@gmail.com

מבט להימים

על האדם לדעת שכאשר מגיעים אליו קשיים, ניסיונות והתמודדויות, הכל לטובתו, ואות וסימן הוא שעוד מחכים לו בהמשך הדרך תפקידים שהם הרי גורל, זו הסיבה לאותם קשיים והם מחשלים אותו לקראת תפקידו החדש שעתיד לקבל בהמשך...

[מתיקות ועריבות התורה" חלק א' פ' תזריע]

נא להימנע נוקריאות המודעות בשבת.
"ואלה יעמדו על הברכה" אשר בזכותם עלון זה יוצא לאור:

לרפואה והצלחה:

רות בת סעידה, קרן עיישה בת רוחמה, יוהאן מרדכי בן דניאל מלכה, חיים בן בנייה, שולה חיה בת נדרה, שמואל בן חסיבה וב"ב, סיגל בת מרים, מיטל בת סיגל, אברהם בן שרה, משה חיים בן מרגו.

לעילוי נשמת:

יוסף דוד בן סעידה, אילן בן נדרה, יפה בת חנה, חסיבה בת שמחה, אורי בן נדרה, פנחס אליהו בן צבי גרשון, חיו - חיים בן מרים, אלגרה - אורלט בת שרה, שלום בן אסתר חיון, אורלט שמחה בת שרה, מתתיהו שמעון בן תמר.

ת.נ.צ.ב.ה.

מפגש הפסגה
הפסגה 10
קפה, משקאות, ממתקים, מתנות, לוטו, בלוניס ועוד..

מפגש ברזיל
ברזיל 2
קפה, משקאות, ממתקים, מתנות, לוטו, בלוניס, ארטיקים, גלידות ועוד..

העלון מוקדש להצלחה, לזיווג הגון, לזרע בר קיימא, ולהצלחת התורם ובני משפחתו ברוחניות ובגשמיות וכל מילי דמייטב.

פיסטוקס
כר' הספגה 37

צ'אבס
בשר • עופות • דגים
בית וגן הפסגה 10
02-6439131
מוקד הזמנות, והזמנות בווצאפ
050-260-3330

אליעזרא - אלקטרוניקה
פארפנימ, נגנים, מלחמות ועוד...
רח' הפסגה - 45
0733134400 053-3188440

לעילוי נשמת:
ר' חיים יעקב בן ר' אלתר אהרון ומלכה ב"ר שלמה. ת.נ.צ.ב.ה.

נעלי קרן אור
פוליס 151 המפגה
רח' הרב שלמה אלקבץ 4
גבעת שאול.
058-577795

מ.מ. בניה ושיפוץ
שיפוץ כלליים

תפארת
רח' קריית משה 11
טל' למשלוחים: 02-5717813

אלתר - ספירת 050-9094047 בית וגן 42